

XVIII. évfolyam 41. szám
A.D. 2013. május

KERESŐ SZÓ

a rákosmenti evangélikusok
értesítője

„Erőt kaptok, amikor eljön hozzátok a Szentlélek, és tanúim lesztek Jeruzsálemben, egész Júdeában és Samáriában, sőt egészen a föld végső határáig.” (ApCsel 1,8)

A nyár valahogy megállásra készíti az embert. Talán a nagy meleg miatt van. Leülni egy sűrű lombú fa árnyékába és limonádét szürcsölgetni. Sétálni egy bevásárlóközpont légkondicionált folyosóin, nézegetve az aktuális kínálatot. A kollégák nyaralási élményeit hallgatni a munkahelyi kávészünetben, esetleg egy tó partján jégkrémet nyalogatva rejtvényt fejteni, mert most épp ránk került a sor a szabadságolásban... Nyáron kiürül a város, a templompad hűvösében is kevesebben keresnek menedéket. Aki teheti, menekül a panelek ventilátorral hűteni próbált forróságából, a gyerekek pedig táborból nagyszülőig, családi nyaralástól a játszótéri barátokig cipelik, és lassanként rakják le a tanév során rájuk rakódott terheket. A nyárnak sajátos varázsa van.

Valahogy a munkahelyen is megértőbbek ilyenkor. A „nagy meleg”, mondják, „nem lehet ezt bírni”. A forró nyárban egy hűsítő zápor fel tudja élénkíteni az embert, és szükségünk is van erre az élénkülésre, a pihenésre, a nyaralásra, a kicsit lassabb életritmusra.

Mert elfáradunk. Annyi minden nyomja a vállunkat, család, munkahely, mások és saját problémáink, ezért vágyunk a felfrissülésre.

Azonban ha tele van a szívünk aggodalommal, ha nem látjuk a célt, ha sötét felhőként gyülekeznek felletünk a feladatok, ha szomorúsággal, betegséggel kell küzdenünk, ha környezetünkben azt tapasztaljuk, hogy emberek kilátástalan helyzetbe kerülnek, akkor hiába nyugágy és napernyő, a várt feltöltődés elmarad. Szükségünk van a nyárra, a nap melegére,

arra, hogy lelassítson bennünket, hogy végre elmenjünk szabadságra, hogy egy kicsit több időt szenteljünk azokra, akiket szeretünk.

Az igazi erőt, és igazi feltöltődést nem a napsugarak hozzák, hanem a Lélek melege. A tanítványokra pünkösdi napján tüzes lángnyelvek ereszkedtek le, megkapták azt a Lelket, amelyről Krisztus a fenti mondatban azt mondta: *„erőt kaptok, amikor eljön hozzátok”*.

Vágyunk-e igazi feltöltődésre? Akarjuk-e az igazi szabadságot? Szeretnénk-e erőt kapni?

A tanítványokat Isten Szentlelke feltüzeltelte, és így nemcsak az életük változott meg, töltődött fel, hanem ahogy Jézus mondta: amikor eljön hozzátok, „*tanúim lesztek*”. A tanítványok is érezték, hogy indulniuk kell, és továbbadni azt az örömhírt, hogy van végleges megoldás, van erő, van igazi lelki szabadság Jézus Krisztusban. Ma nekünk is szól, minket is biztat Krisztus szava: erőt kapsz, amikor eljön hozzád a Szentlélek, és tanúim leszel családban, munkahelyen, ismerősök között, hogy el tudd mondani Pállal együtt: „*Mindenre van erőm a Krisztusban, aki megerősített engem.*” Adja Isten nekünk az Ő Szentlelkét, hogy ezen a nyáron is megtapasztaljuk az Ő életújító, megerősítő szeretetét!

ÁLDOZATI VASÁRNAP

Zászkaliczky Pál, felügyelő

Kedves Testvérek!

Gyülekezetünk jelentős mértékben az egyházhoz tartozók önkéntes adományaiból, egyházfenntartási hozzájárulásokból tartja fenn magát. Kiadásaink között szerepelnek a hitéleti alkalmak költségei, a lelkészek fizetése, négy templomunk és a gyülekezeti központ rezsije, karbantartása. Az egyházközség vezetése nagyon takarékos gazdálkodást folytat, igyekszünk minden forintot jó helyre tenni. A bevételekkel és kiadásokkal pontosan elszámolunk, gazdálkodásunkat a számvevőszék ellenőrzi, és arról itt, a Kereső Szó hasábjain és a honlapunkon is rendszeresen tájékoztatást adunk.

Aki saját otthonában él, pontosan tudja, hogy az ingatlanokkal kapcsolatban rendszeresen számolni kell kisebb-nagyobb kiadásokkal. Hálát adunk az Úristennek, hogy jó karban lévő, szép templomokat tudhatunk magunkénak, egyben köszönjük a testvérek áldozatos szeretetét, és a rajta keresztül megnyilvánuló egyházhűségét, amely ezt részben lehetővé teszi. Ugyanakkor tennivaló mindig bőven akad.

Ezért a presbitérium határozata szerint idén is áldozati vasárnapot hirdetünk, és a befolyt adományokat a **rákoscsabai gyülekezeti ház felújítására** fordítjuk. Szeretnénk a termet – Szita István festményeinek megmentése mellett – felújítani, és használható vizesblokkot kialakítani.

Februárban beadtunk egy állami pályázatot a felújítás támogatására, amelynek elbírálása még nem történt meg. Ha nyerünk, akkor az áldozati vasárnap bevételét a pályázati önrész biztosítására fogjuk fordítani. Ha terveinket nem támogatják, akkor viszont a rákoscsabai templom toronysisakjának felújítását kell elvégeznünk, mert félt, hogy hamarosan átlukad a rozsdától a lemezborítás.

Kérjük, hogy a fenti célokra szánt adományát ebben a borítékban **hozza magával Pünkösöd vasárnapján vagy hétfőjén (május 19–20.) valamelyik istentiszteletre** vagy hozza be a lelkési hivatalba. Áldozatkészségét ezúton is köszönjük.

Kedves Testvérek! Bár adományaik és egyházfenntartási hozzájárulásuk nélkül gyülekezetünk nem tudná betölteni küldetését, a hangsúlyt mégis a lelki kapcsolatra helyezzük: Hívjuk és várjuk gyülekezetünk alkalmaira, az Igével és a Szentséggel élők közösségébe!

A RÁKOSCSABAI GYÜLEKEZETI TEREM FELÚJÍTÁSA

Herzog Ferenc gondnok

Arákoscsabai evangélikus templomot Sándy Gyula építész tervei alapján 1937–1939-ben építették. Az utólag „hozzáragasztott” gyülekezeti terem magán viseli részben a hozzáépítés, részben az akkori igények, lehetőségek és valószínűleg az akkori építési előírások jegyeit. Ma már nem építenének templomot kiszolgáló helyiségek (pl. WC, mosdó) nélkül. Aki járt már a csabai gyülekezeti teremben, annak azonnal két dolog tűnik fel. Az egyik Szita István lelkész–festőművész bibliai tárgyú falfestményei, a másik a terem végében egy színpadszerű kiemelt rész. Ezen színpad alatt van a pincében egy WC, és itt lehetett tárolni a fűtéshez a tüzelőt, később a fűtőolajat is. A pincészet falai az elégtelen szigetelés miatt nedvesek, dohosak. Aki járt már lent, az tapasztalhatta, hogy az ember leginkább csak vég-„szükség” esetén kockáztatja meg az igen szűk és meredek lejáratot. A fenti terem jelenleg már nem lehet fűteni, nyílászárói (ablakai) előregedtek, a nádazásra felhordott mennyezetvakolata megglazult, összeroppedezett. E körülmények miatt a csabai gyülekezeti terem sokáig nem is volt használatban, a szeretetvendégségeket például Rákoscsabának Rákoskeresztúrhoz való csatolását követően Rákoskeresztúron tartották. A 11 éve Wiszkidenszky András által elindított, és azóta is prosperáló csabai bibliakör vette újra használatba a gyülekezeti termet. Elsősorban a fűtést nem igénylő időszakokban tartják itt a bibliaórákat, télen pedig a templom fűthető, beüvegezett karzatát használják, amely sok esetben csak azért nem bizonyul szűknek, mert „sok jó ember kis helyen is elfér”. Az évszázó szeretetvendégségeket, az őszi műsoros délutánok utáni süteményezést-teázást azonban mindig a teremben rendezik. A korábbiakban is felmerült már a gyülekezeti terem felújításának igénye, legalább egy tisztasági festés erejéig. Ez azonban a falfestmények megóvásának igénye, és a helyenként laza, repedezett mennyezetvakolat miatt „házilagos kivitelezésben” nem volt megoldható. 2013. év tavaszán megpályáztunk egy olyan támogatást, amely reményt ad arra, hogy – természetesen önrész biztosítása mellett – a csabai gyülekezeti terem bruttó 8,5 millió forintba kerülő teljes felújítása megtörténhessen.

A tervezett felújítás a következő főbb elemeket tartalmazza: az alagsor betömésével és a kiemelt „színpad” elbontásával, annak helyén kerülne kialakításra a mai igényeknek megfelelő WC–mosdó, kis előtérrel, valamint egy teakonyha. A gyülekezeti terem a meglehetősen rossz állapotban lévő hajópadló helyett új, szigetelt padlóburkolatot kapna.

A helyiség oldalfalainak javítása és festése, ill. mennyezetének teljes felújítása, az elavult, már rosszul záródó ablakok cseréje, az elektromos hálózat teljes felújítása, valamint villamos-hőtárolós fűtés létesítése szerepel még a tervezetben. Természetesen a falfestmények szakszerű megóvására és szükség szerinti felújítására is sor kerülne. Ezek elkészülte után Rákoscsabán egy a mai igényeknek is megfelelő gyülekezeti terem áll majd rendelkezésünkre. Azt remélve, hogy a beadott pályázatunk sikeres lesz, döntött úgy a Presbitérium, hogy az idei áldozati vasárnap adományainak céljából a csabai gyülekezeti terem felújítását – a pályázati önrész fedezését – jelöli meg. Sikertelen pályázat esetén az összegyűlt adományt a csabai templomtorony egyre jobban rozsdásodó bádorgozásának mázolására-felújítására használnánk fel.

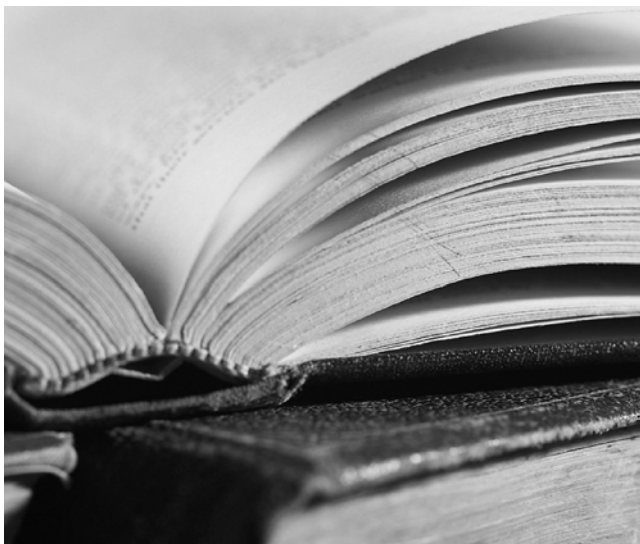

Állok a buszon, hátamat a forgó kapaszkodójának támasztom, és próbálok lapozni a könyvemben. Már ki tudja hányadszor, egy képeslap akad a kezembe, pár hete került a keményítáblájú kötet lapjai közé. Nem akaródzik betenni a fiókba. Még nem. Jó érzés, hogy állandóan a kezembe akad. A konfirmációi istentiszteleten kaptam, a többi jubilánssal együtt; jó, nem volt ez nagy jubileum, de akkor is. Útban van az emléklap, minduntalan belebotlik a kezem, a szemem, a gondolataim. Útban vagyok én is. Tudom is én, honnan, néha rácsodálkozom életem mögöttem lévő útjára, és úgy nézek rá, mintha nem is én jöttem volna végig rajta. Azt tudom legalább, hogy hová tart az utam. Vagy legalábbis tudni vélem. Ahogy telnek az évek, ahogy változom, ahogyan a hitem változik, formálódik a kép is, mit gondolok arról, ahova tartok. Nem belépőjegy a konfirmációi emléklapom, sem a kerek évfordulós köszöntőlap, mégis, egy-egy fontos emlékeztető – jelentkeztem erre az útra, és megerősítést kaptam hozzá.

Az utóbbi években a repülőjegyeimet is számítógépen szoktam vásárolni. Számtalan netes oldalon regisztrálok, és ezekről rendre érkezik egy levélke az elektronikus postládamba: *megerősítést kérünk*. Bosszankodhatnék, hogy egy újabb felesleges levél, egy újabb felesleges kattintás, de tudom, engem akarnak védeni vele. Kérdés ez hozzám, hogy tényleg te akard ezt megvenni, tényleg te akarsz ide feliratkozni, akard te ezt? Vagy valaki a te nevedben jelentkezett be?

Erről szól a fiatalok konfirmációi vizsgája és az esküje is – hogy tényleg ezt az utat szeretné járni. Most már nem azért, mert anya-apa-nagyszülők „regisztráltak helyette”, hitvallást tettek helyette, hanem mert már (miután megismerkedett az egyház tanításával) saját maga szeretné kimondani, egyes szám első személyben: hiszem, vallom. Nem tartom véletlennek, hogy ez, a mára már egyik legerősebbé vált hagyományunk a felvilágosodás idején vált szokássá, akkor, amikor a gyermekekről alkotott kép is megváltozott. A gyermekek, fiatalok önálló személyiségként kerültek a gondolkodás középpontjába, és a nevelés-oktatás elkezdett kiemelt figyelmet kapni. A pietista mozgalom megújulást vágyott az egyházban, és jó helyen, nem másutt, mint a gyermekeken-fiatalokon kezdték a *RE*formálást. A hit legalapvetőbb kérdéseit, tanításait foglalták össze, öntötték az akkori kor legmodernebb pedagógia módszerének, a kérdés-felelet jellegű tananyagnak a formájába, és kezdték el rá tanítani a fiataljaikat.

Van fiatal, akinek könnyen fog a feje, gyorsan tanul, és pillanatok alatt be tudja magolni a káté válszeit. Ám ahhoz, hogy ezek az ő

válaszai legyenek, ahhoz, hogy a kérdések őbenne el tudjanak indítani egy folyamatot, ami a gyermeki hitének tudatossá válását, felnőtt hitének kialakulását, megerősödését szolgálja, ahhoz időre van szükség. Ezt az időt nem lehet megspórolni, ezt a felkészülést nem lehet lerövidíteni. Igaz, hogy papírt, vizsgabizonyítványt lehet így szerezni, de hitbeli megerősödést nem. Vannak persze testépítők is, akik edzés helyett kapszulákkal építik a testüket, de tudjuk jól, az az egészség rovására épül így, és leginkább látszatizmok keletkeznek.

Így visszaemlékezve, a konfirmációm (confirmatio=megerősítés) nem az az ünnep volt, amikor az oltár előtt álltam. Hanem az odavezető hónapok.

„Erősítsd meg, Jézusunk, amit cselekedtél értünk, és tartsd meg, akiket megváltottál véred árán!”

KONFIRMANDUSAINK

Jónás Georgina

Én vagyok a jó pásztor, én ismerem az enyéimet, és az enyéim ismernek engem (Jn 10,14)

Mikor megkeresztelkedtem, az Úr gyermekévé fogadott, és most nekem is lehetőségem van arra, hogy megerősítem a hitemet. Unokatestvéreim és testvérem után végre én is járn kezdem a konfirmációs órákra. Ezekre mindig szívesen megyek, mert nem csak a Bibliát, Jézus vagy Luther

életét, de új embereket és magamat is jobban megismerhetem. Konfirmálás után én is teljes jogú tagja lehetek ennek a gyülekezetnek, és az Úr segítségével újabb részét ismerhetem meg a világnak.

Zászkaliczky Judit

Segítségül hív és én meghallgatom, [...]– így szól az Úr, és megláttatom vele üdvösségemet. (Zsolt 91,15a. 16b)

Szinte az egész tágabb családi köröm evangélikus. Nagyon jó érzés, hogy közülük sokan eljönnek a konfirmációmra. Beleszülettem ebbe a gyülekezetbe, és ovis korom óta járok hittanra, az elmúlt két évben pedig konfi órára. Nagyon szeretem ezt a

gyülekezetet, de most, hogy konfirmálok, még inkább tagjává válok. Remélem, ezek után Jézusnak tetsző életet fogok élni.

Herzog Réka

Gyönyörködj az Úrban, és megadja neked szíved kéréseit! (Zsolt 37,4)

Ez alatt a két év alatt olyanokat tanultam meg, amikről ezelőtt csak halvány fogalmam volt. Tetszetek az órák, szeretem a velem együtt tanuló konfisokat. Remélem, néhányukkal majd még tudom tartani a kapcsolatot.

Tüttő Barnabás

Tarts meg engem Istenem, mert benned bízom. (Zsolt 16,1)

A családi hagyományt követve, szép-, ük-, nagyszüleim, szüleim, unokatestvéreim és testvérem után én is büszkén állok a rákoskeresztúri templom oltára elé, hogy megerősítem hitemet.

Vági Noémi

Boldogok, akiknek a szívük tiszta, mert ők az Istent meglátják. (Mt 5,8)

Szeretek konfiórára járni, mert itt sok újat tanulunk, és sok barátot találtam. Néha nagyon viccesek szoktak lenni az órák. Jó, ha megfogadod Éva néni tanácsát, és óráról-óra tanulsz (így tényleg könnyebb).

Kálmán Attila

Boldog ember az, aki nem jár a bűnösök tanácsa szerint, nem áll a vétkesek útjára, és nem ül a csúfolódók székére, hanem az ÚR törvényében gyönyörködik, és az ő törvényéről elmélkedik éjjel-nappal. (Zsolt 1,1-2)

Nagyon várom már a konfirmációt. Örülök, hogy a gyülekezet felnőtt tagja leszek, és az úrvacsorában részt vehetek. Tetszett az eltelt idő, ahol ismerkedhettem a vallásommal.

Janurik Csilla

Ne aggódjatok tehát a holnapért, mert a holnap majd aggódik magáért: elég minden napnak a maga baja. (Mt 6,34)

Nagyon szeretem a konfirmációs órákat, mert ezek során közelebb kerültem Istenhez, és mert nagyon jó a társaság, és a hangulat. Remélem, majd konfirmáció után is találkozunk még. Nagyon várom már a konfirmációt, de ugyanakkor izgulok is.

Gillich Bettina

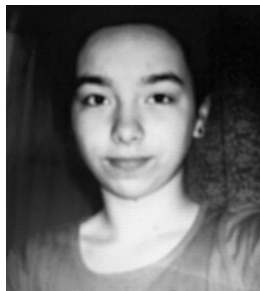
Mert ahol a kincsed van, ott lesz a szíved is. (Mt 6,21)

Éljen, idén fogok konfirmálni! Hihetetlen, hogy múlik az idő, ha az ember jól érzi magát. Rettenetesen izgulok, hogy jól fog-e sikerülni. Az egész család nagyon biztat, hogy meg tudom csinálni. Remélem, sikeresen fogok konfirmálni, mint a család többi tagja.

Kardos Balázs

Te vagy az én erőm, rád figyelek, Isten az én erős váram. (Zsolt 59,10)

Nagyon örülök, hogy konfirmálhatok. A konfirmációs hittanon sokat tanultam, és sok mindent megértettem, amit eddig nem. Örülök, hogy majd vehetek úrvacsorát, és hogy egy nagyon jó konfirmandus közösségbe kerültem.

Szendi Martina

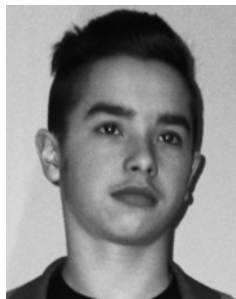
... ne szóval szeressünk, ne is nyelvvel, hanem cselekedettel és valóságosan. (1Jn 3,18)

Közel 3 éve járok hittanra és úgy érzem, mintha tegnap lett volna, amikor elkezdtem. Új barátokat találtam ebben az évben, és így egy új közösség tagja lehetek. Most már remélem, hogy lehetek keresztszülő.

Szendi Martin

A világ elmúlik és annak kívánsága is, de aki az Isten akaratát cselekszi, megmarad örökké. (1Jn 2,17)

A mi családjunkban mindenki konfirmált. Nálunk ez családi hagyomány. És örülök, hogy itt találkozhattam néhány régi ismerőssel.

HIRDESSÉTEK...!

Himes János

„Ezután így szólt hozzájuk: Menjetek el szerte az egész világba, hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek.” (Mk 16,15)

Húsvét hajnalán Jézus feltámadt. Már az első napon megjelent a magdalai Máriának és nem sokkal ezután másoknak is. De azok hiába bizonygatták a csoda megtörténtét, senki nem akarta elhinni nekik.

Amikor megjelent tanítványai előtt, Tamás nem volt jelen. Amikor a többiek elmondták neki, mi történt, Tamás nem hitte el. Jézus külön miatta újra elment a tanítványok közé, megszólította őt. Akkor már ő is hittel mondta: „*Én Uram és én Istenem!*”. „Jézus így szólt hozzá: »Mivel látsz engem, hiszel. Boldogok, akik nem látnak, és hisznek!«” (Jn 20,28–29)

A tanítványok látó hittel közvetíthették Jézus szavait. Jézus felkérése azonban ránk is vonatkozik, ránk, akik nem láttunk. Ránk, akik Tamás példájából tanulva el kell, hogy higgyük: Jézus szavai igazak és igéit fenntartás nélkül tovább kell adnunk.

Tulajdonképpen mindannyian ugyanúgy, Istent lényegileg nem ismerve kezdjük az életünket. Gyermekkorunktól fogva kaphatunk információkat Istenről, de életünk folyamán később, a saját magunk útján járva fog eldőlni: Isten választottai közé kerülünk-e vagy sem.

Sokszor lehet hallani – még elvileg hívő emberek szájából is –: Ej, nem érek én rá arra, hogy imádkozgassak, istentiszteleten üldögéljek, énekel-

„De hogyan hívják segítségül azt, akiben nem hisznek? Hogyan is higgyenek abban, akit nem hallottak? Hogyan hallják meg igehirdető nélkül? ... A hit tehát hallásból van, a hallás pedig Isten beszéde által.” (Róm 10,14–17)

gessek! Jó lenne tudomásul vennünk, hogy az életünk rohanó hajszáját bizony meg kell szakítanunk időnként. Tehát az alapigénk: a „hirdessétek az evangéliumot” parancsolat teljesítése nem Isten vágyának kielégítése csupán. Nekünk nélkülözhetetlen, hogy dicsőítsük Őt! Nekünk van szükségünk arra, hogy megismerjük az evangéliumot és Jézus tetteit, és eközben egyre teljesebb bizalommal rá tudjuk bízni magunkat.

„Aki hisz, az üdvözülni” – ez a legrövidebb összefoglalása annak, hogy ki tartozhat Istenhez: aki hisz. Az üdvösség adása, illetve annak a megítélése, hogy ki fog üdvözülni, és ki nem, az ember lehetőségeit meghaladja. Mi annyit tehetünk az ügy érdekében, hogy mi is hirdetjük az evangélium igazságát. Ahhoz, hogy hirdethessük az Urat, először nekünk is hallanunk kellett az Úr létezéséről, a belőle fakadó lehetőségeinkről. Azonban kitől hallhatunk felőle? Az igét hirdetőktől. Azért lehetünk Isten közelében mindannyian, mert Isten elküldött olyan embereket, akik továbbadták nekünk az Ő szavát.

Nem biztos, hogy lelkipásztorokat. Nem biztos, hogy olyan hívő testvéreket, akik már sokakat tanítottak. Lehet, hogy egy nagymamát, egy nagypapát. Lehet, hogy egy barátot, aki csendesen, talán életének a bizonyágtételével mutatta meg nekünk azt, hogy itt valami többről van szó, mint hogy eszünk, iszunk, dolgozunk, aztán majd egyszer meghalunk.

Ha valaki elindult Jézussal, annak a szívében előbb vagy utóbb óhatatlanul felébred a vágy, hogy erről mások előtt is tanúságot tegyen. Jó dolog, ha enged ennek a váagnak!

Mindig bízom az Istenben. Mintha ezer ház ablaka égne, úgy lakik Ő, míg üresnek látszik az utca.

Körülálltak a vadállatok csorgó szájjal: s úgy voltam, mint ki a tárt torkok felett repül a szélben!

Bolondként rám kiabáltak, s megtöltött éber csönddel az én Uram.

Mézes bort itatott velem és adott igaz asszonyt; s akik önmaguk istenei, magukat falják és elfogynak.

Ugyan mit ártanak énnekem, kit a Hatalom szétold a tiszta szavakban?

És mimódon veszítenek el, mikor mint kagylót és szivacsot vet fel az örvény?

A magukba-rogyók lángjára kosár borul, falára penész. De él, ki az eleven tűz fészke fölött jár.

E verssel a száz éve, 1913. június 22-én született evangélikus vallású költőre emlékezünk. Az „eleven tűz” járjon át, és tegyen élővé mindannyiunkat, nemcsak pünkösöd ünnepén, de életünk minden napján.

AZ 1%-RÓL

2013. május 21. a személyi jövedelemadó bevallásának határideje. Kérjük minden olvasónkat, hogy ha bevallásra kötelezett, rendelkezzen adója 2-szer 1%-áról gyülekezetünk *Melczer János Alapítványa* és a *Magyarországi Evangélikus Egyház* javára, valamint hívja fel erre a lehetőségre rokonai, ismerősei és munkatársai figyelmét. Rendelkezni abban az esetben is lehet, ha a bevallást már korábban beküldte, és akkor ezt nem tette meg, vagy ha az adóbevallását a munkáltatója készíti el. A megfelelő nyomtatványt megtalálja a templomainkban is.

Beküldési cím: Nemzeti Adó- és Vámhivatal 1438 Budapest Pf. 512.

a Melczer János Alapítvány adószáma: **18010035-1-42**

a Magyarországi Evangélikus Egyház technikai száma: **0035**

MÁJUSI PROGRAMOK:

Május 11. Déli Egyházkerületi Missziói nap Kiskőrösön

Május 19. Pünkösd első napja – ünnepi úrvacsorai istentiszteletek:

Rákoskeresztúr 10.30 óra – Rákoshegy 9 óra – Rákoscsaba 9 óra –

Rákosliget 11 óra

Május 19. 17 óra – konfirmációi beszámoló

Május 20. Pünkösd másodnapja – istentiszteletek:

9 óra – Rákoshegy (úrvacsorai)

10.30 óra – Rákoskeresztúr: KONFIRMÁCIÓ

9 óra – Rákoscsaba (úrvacsorai)

Rákosligeten a keresztúri konfirmáció miatt ezen a napon nem tartunk istentiszteletet.

Május 25. 15 óra – hittanosok pünkösti sportdélutánja

Május 26. 16 óra – ifjúsági istentisztelet Rákoskeresztúron

NYÁRI PROGRAMOK:

Június 16–22. Gyenesdiás – gyerektábor

Augusztus 19–24. Órimagyarósd – ifjúsági tábor

SZOLGÁLATAINK

2013. március 1 – 2013. április 30.

KERESZTELÉS

Csonka Zsombor Aurél, Mayer Márk

ESKETÉS

ifj. Bertók Sándor – Varga Emese

TEMETÉS

Ruppl Mihályné sz. Tóth Zsuzsanna (89), Lay Jánosné sz. Burger Mária (87), Birán Istvánné sz. Mayer Zsuzsanna (82), Kamasz Sándor (75), Beles Istvánné sz. Altziebler Mária (85), Schlekman Jánosné sz. László Rozália (59), Altziebler Andrásné sz. Gyurcsánsszky Klára (75), Pálvolgyi Pál (46), Pozsonyi Mihály (76), Szőgyi János (73)

ERŐS VÁR A MI ISTENÜNK!

Gyűlekezeti terjesztésben és használatra

Rákoskeresztúri Evangélikus Egyházközség

1173 Budapest, Bakancsos utca 2.

Nagyné Szeker Éva tel. (+36 20) 824-8021, E-mail: eva.szeker@lutheran.hu

Felelős kiadó: Nagyné Szeker Éva

Szerkeszti: a gyülekezet média-csoportja

Grafikai terv és tördelés: Balás Gyula és Erdészné Kárpáti Judit

Nyomdai kivitelezés: Áldási és Németh nyomda

Honlap: <http://rakoskeresztur.lutheran.hu>